

Sananl. 30: 7-9

*Kahta minä sinulta pyydän -
niin kauan kuin elän, älä niitä kiellä:
pidä minusta kaukana vilppi ja valhe,
älä anna köyhyyttä, älä rikkautakaan.*

Aarteen etsintä on seikkailua? Kukapa meistä ei haluaisi lähteä etsimään aarretta, jos saisimme käsiimme aarrekartan. Ihmisen elämä itsessään on kuin aarreseikkailu. Aarre on kätöksessä monilta; jotkut eivät osaa kaivatakaan aarretta; toiset ovat aarteen löytäneet.

Aarteita on monenlaisia. Raha-arre on se tavallisin aarre, jota ihmiset etsivät. Toivomme lottovoittoa rikastuaksemme ja päästäksemme taloudellisista vaikeuksista. Mutta niin kliseeltä kuin kysymys kuulostaakin, ”tuoko raha onnen?”. Sananlaskujen kirjoittaja on sitä mieltä, ettei tuo. Liika rikkaus johtaa meitä harhaan todellisen aarteen luota. Rahallinen rikkaus on todellakin johtanut monia pois oikean aarteen luota.

On käynyt niin, että hän on löytänyt aarteen, mutta se ei olekaan todellinen aarre. Sellainen aarre, josta olisi iloa pidemmäksi ajaksi. Ainakaan tämä aarre ei kestä ikuisesti.

Meille tarjotaan monenlaista tekemistä tämän elämän ajaksi. Elämämme täyttyy jos jonkinlaisesta aarteenetsinnästä. Milloin aarre on uusi loisteliäs koti, joka vaatii sitä, että teemme hiki hatussa työtä saadaksemme sen maksettua. Otamme työvuoron ja toisenkin, jotta saamme maksettua tämän aarteen. Jopa teemme niin, että käytämme sunnuntaitkin vapaaehtoisesti rahan hankintaan, jotta saamme sunnuntailisät. Vähän meitä voi kaduttaa, kun emme koskaan ehdi kirkkoon, mutta kun meillä on aarre joka pitää maksaa.

No sitten on sellaisia aarteenmetsästäjiä, joille aarre on toinen ihminen. Sitä oikeaa saatetaan etsiä, ja luullaan löytäneemme sen, mutta hetken päästä huomataan, ettei tämä ollutkaan aarre, joka olisi kestänyt. Tämä toinen ihminen osoittautuukin ihmiseksi omine haastavine luonteenpiirteineen. Jatketaan sitten matkaa etsimään toista aarretta; antaa tämän muka-aarteen jäädä. Tällaisessa etsinnässä voi kulua pitkä tovi. Ja seurauksena ovat haavat yhdellä jos toisellakin, sydämässä.

Aarteita etsitään myös monen monituista uskonnoista. On olemassa tarjolla vaikka millaisia teitä onneen ja autuuteen. Joku uskonto lupaa pitkän polun päässä odottavan aarteen, jos vain itse kykenee selviytymään tällä polulla mahdollisimman täydellistä elämää elämällä, hyvää tekemällä. Toinen, karmaisevampi esimerkki lupaa aarretta saman tien, kun uhrautuu uskonnon puolesta.

Kolmas, ehkä realistisempi uskonto lupaa aarteen löytyvän, kenties kymmenen elämän päästä, jos onnistuu elämään elämänsä läpi hyttysenä tai kamelina.

Me kristityt ajattelemme, että me olemme jo löytäneet aarteen. Hän on Jeesus Kristus. Tämä aarre kestää, tämä perusta kestää; ikuisuuteen asti. Mutta niin vain meilläkin aarteenetsintä jatkuu siitä huolimatta, että olemme jo löytäneet aarteen.

Jotkut meistä saattavat jatkaa aarteenetsimistä kovasti lapioimalla monesta eri paikasta, jotta löytäisimme sen parhaan paikan, seurakunnan, jossa viettää aikaa yhdessä muiden aarteen löytäneitten kanssa. Sivumennen sanoen, monesti on tapana, että kristityt pitävät tiedon aarteen olemassaolosta ja varsinkin siitä, kuinka sen löytää, visusti omana tietonaan. Eihän haluta kertoa muille, että todellinen aarre on olemassa. Saatetaan jopa loukata jotakuta, kun kerrotaan että olen löytänyt aarteen, elämälle ilon, merkityksen ja päämäärän, olen saanut väärät tekoni anteeksi.

Jeesus Kristus on siis todellinen aarre. Jeesuksen ristintyö meidän tähtemme antaa meille uuden mahdollisuuden, uuden toivon. Hän on luvannut myös antaa rikkaan ja yltäkylläisen elämän seuraajilleen. Miksi me emme ota tätä todesta? Onko niin, että me emme ymmärrä, mitä tarkoittaa rikas ja yltäkylläinen elämä. Se voidaan käsittää väärin, että se on maallista rikkautta, menestystä, loistokkuutta. Se voi toki sitäkin olla, mutta ennen kaikkea rikas ja yltäkylläinen elämä on elämää lähellä Jumalaa, Kristuksessa.

Jeesus Kristus on luvannut täyttää KAIKKI tarpeemme. Aivan kaikki. Tämä on rikasta elämää, jos mikä. Meillä on kaikkea, ei liikaa, eikä liian vähän, vaan sopivasti. Juuri sen verran, kuin Isä katsoo meillä olevan sopivasti. Rikas elämä ei tarkoita elämää ilman ongelmia, ilman haasteita. Mutta se tarkoittaa rauhaa ja iloa niiden keskellä. Se tarkoittaa levollisuutta, vaikka ympärillä kaikki tuntuu kaatuvan. Se on oman itsensä havaitsemista pieneksi, mutta samalla hetkellä onnellista olotilaa Jumalan käsivarsilla. Se on toki myös paljon onnen ja ilon hetkiä. Se on usein sitä, että kokee elävän Jumalan läsnäolon elämässään. Maailmankaikkeuden luoja on yhteydessä pieneen ihmiseen.

Hän välittää ja rakastaa.

Samuel Mäkinen

samuel.makinen@evl.fi